

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om Rättspolitiska forskningsinstitutet och av 24 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om Rättspolitiska forskningsinstitutet utökas med en bestämmelse om forskningsinstitutets rätt att, oberoende av sekretessbestämmelserna och domstolarnas sekretessförordnanden, utan avgift få sådan information av domstolar och vissa myndigheter som behövs för institutets forsknings- och uppföljningsuppgifter. I lagen föreslås det dessutom ingå bestämmelser om forskningsinstitutets rätt att upprätta forskningsregister, om förbud mot att uppgifter som har samlats in för forskningsinstitutets bruk lämnas ut för användning vid beslutsfattande i enskilda

ärenden och om forskningsinstitutets rätt att för forskning lämna ut sekretessbelagda uppgifter till andra forskningsinstitut. Det är meningen att utöka forskningsinstitutets uppgifter med uppgiften att förvalta forskningsregister.

Enligt förslaget ska lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet kompletteras med en bestämmelse om sekretess för uppgifter som Rättspolitiska forskningsinstitutet samlat in för forskningsändamål.

Lagarna aves träda i kraft så snart som möjligt.

MOTIVERING

1 Nuläge

Enligt 1 § i lagen om Rättspolitiska forskningsinstitutet (1139/2007) har forskningsinstitutet bl.a. till uppgift att bedriva oberoende rättspolitisk forskning med beaktande av justitieministeriets och samhällets informationsbehov och även att följa de rättsliga förhållandena och brottsligheten samt utföra analyser och rapportera om utvecklingen inom dessa områden. Forskningsinstitutet producerar basuppgifter om brottsligheten och de rättsliga förhållandena till grund för den rättspolitiska planeringen och det rättspolitiska beslutsfattandet på området. Som enda statliga sektorforskningsinstitut bedriver det grundforskning i anslutning till straffrättsliga påföljder, straffpraxis och återfallsbrottslighet samt kriminologisk grundforskning. Dessutom bedriver institutet forskning som gäller bl.a. domstolarna och rättsväsendet, rättsliga problem och lagstiftning samt utför uppföljnings- och utvärderingsstudier i fråga om lagstiftningsprojekt. Institutet bedriver också forskning i anslutning till brottsliga karriärer och utarbetar konsekvensbedömningar och prognoser som gäller kostnaderna för det straffrättsliga systemet.

De uppgifter om brott och påföljder som har införts i förvaltningsmyndigheternas register är så gott som alltid sekretessbelagda. Enligt 28 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999, offentlighetslagen) kan en myndighet i enskilda fall bevilja tillstånd att ta del av en sekretessbelagd handling för vetenskaplig forskning, om det är uppenbart att de intressen som sekretessplikten är avsedd att skydda inte kränks om uppgifter lämnas ut. Tillstånd kan beviljas för viss tid och till det ska fogas bestämmelser som behövs för att skydda allmänna och enskilda intressen. Ett tillstånd kan återkallas när det anses föreligga skäl till det.

För att Rättspolitiska forskningsinstitutet ska kunna fullgöra sin primära uppgift måste det ha tillgång till tillräckliga basuppgifter om brottsligheten och de rättsliga förhållandena. Forskningsarbetet förutsätter ofta att man får personuppgifter av olika registerans-

variga och att uppgifterna samkörs med hjälp av specificerande uppgifter. Med hjälp av registeruppgifter från olika källor utreder man bl.a. brottsligheten och den inre säkerheten samt hur straffprocessen fungerar samt påföljds- och domspraxis, effekterna av kriminalpolitiken och återfallsbrottsligheten.

Inom justitieministeriets förvaltningsområde är det olika myndigheter som ansvarar för forskning respektive registerföring. Även om forskningsinstitutets forskningsverksamhet är lagstadgad och kontinuerlig till karaktären, är tillgången till centralt och nödvändigt forskningsmaterial ofta beroende av specialtillstånd som gäller enskilda projekt.

Forskningsinstitutet har ständigt flera projekt på gång där man utnyttjar basuppgifter om t.ex. brott som har kommit till polisens kännedom eller straff som har dömts ut vid domstolarna. Det beslutas ofta att domar för t.ex. sexualbrott ska sekretessbeläggas, och då går det inte att enbart med stöd av offentliga domslut på ett tillförlitligt sätt bedöma vilka faktorer som har påverkat straffet. För uppföljning som gäller återfallsbrottslighet och brottsoffer krävs det ofta uppgifter ur informationssystemet för polisärenden och Brottspåföljdsmyndighetens informationssystem.

För närvarande måste forskningsinstitutet utarbeta separata tillståndsansökningar och planer för forskningen också när det handlar om kontinuerlig, rutinartad uppföljning. Registeruppgifter om verkställigheten av påföljder kan t.ex. inte utnyttjas effektivt vid planeringen av forskningsprojekt eftersom nuvarande tillståndspraxis förutsätter att delprojekt specificeras i detalj och att informationsbehovet spjälks upp. Vid forskning om nationell rättspraxis måste forskningsinstitutets tillståndsansökningar behandlas separat i landets alla domstolar. Detta medför kostnader för domstolsväsendet. Dessutom kan det hända att olika delar av samma forskningsmaterial begränsas av villkor som olika domstolar har ställt och som avviker från varandra.

För närvarande får forskningsinstitutet inte alltid all den information av myndigheterna

som är nödvändig för att institutet ska kunna sköta sina uppgifter på tillbörligt sätt. I praktiken har den vägrade tillgången i synnerhet till uppgifter om verkställighet av påföljder avsevärt begränsat institutets möjligheter att utvärdera hur olika kriminalpolitiska mål har nåtts.

Enligt programmet för statsminister Jyrki Katainens regering ska den Rättspolitiska forskningen inriktas på att minska de totala skador som brottsligheten orsakar och på att utreda behoven av att se över påföljdssystemet. Det är viktigt att forskningsinstitutet har tillgång exempelvis till uppgifter om verkställigheten av påföljder när det producerar uppgifter om bl.a. kostnaderna för brottsligheten och bedömningar om förebyggande av återfallsbrottslighet eller om sambanden mellan marginalisering och kriminalitet.

I fråga om flera myndigheter och inrättningar som bedriver forskning ingår bestämmelser om rätten att få uppgifter numera i lag. Genom lag föreskrivs bl.a. om rätten för statistikcentralen (280/2004), delegationen för personskadeärenden (513/2004), Enheten för utredning av grå ekonomi (1207/2010), Institutet för hälsa och välfärd (668/2008), Pensionsskyddscentralen (397/2006), Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet (593/2009) och Konsumentforskningscentralen (112/1990) att få uppgifter.

Vid statsrådets kansli pågår beredningen av en totalreform av de statliga forskningsinstitut och forskningsfinansieringen. Propositionen är dock inte beroende av den reformen eller tidtabellen för den. Det har ansetts vara så brådskande att trygga rätten att få uppgifter i enlighet med det som nu föreslås att man inte kan vänta på eventuella ändringar i lagstiftningen i anslutning till reformen.

2 Föreslagna ändringar

Lagen om Rättspolitiska forskningsinstitutet

Det föreslås att lagen om Rättspolitiska forskningsinstitutet utökas med en ny 2 a-punkt som fogas till 1 § 2 mom. och gäller forskningsinstitutets uppgift att förvalta forskningsregister, samt med nya 4 a och 4 b § som gäller institutets rätt att få uppgifter

respektive behandling av och sekretess för uppgifter. Syftet är att ge Rättspolitiska forskningsinstitutet bättre möjligheter att sköta sina lagstadgade forsknings- och uppföljningsuppgifter.

1 §. *Administrativ ställning och uppgifter.* I 2 mom. föreskrivs det om Rättspolitiska forskningsinstitutets uppgifter. Uppgiftsförteckningen föreslås för tydlighetens skull bli utökad med en ny 2 a-punkt enligt vilken forskningsinstitutet har till uppgift att förvalta de forskningsregister som behövs för att institutet ska kunna sköta de uppgifter det har enligt lag. Det är meningen att forskningsinstitutet ska vara registeransvarig för sina permanenta forskningsregister och ansvara för de förpliktelser som hänger samman med detta. Forskningsinstitutet ska rapportera om förvaltningen och användningen av sina datalager t.ex. i sin årsberättelse, i samband med verksamhets- och ekonomiplaneringen eller resultatstyrningen eller genom ett separat databokslut.

4 a §. *Forskningsinstitutets rätt att få uppgifter.* Enligt det föreslagna 1 mom. ska forskningsinstitutet oberoende av sekretessbestämmelserna, domstolarnas sekretessförordnanden och andra begränsningar i fråga om erhållande av information ha rätt att utan avgift få sådana uppgifter som behövs för institutets forsknings- och uppföljningsuppgifter av domstolar och vissa andra myndigheter inom justitieministeriets förvaltningsområde liksom även av förundersökningsmyndigheter, medlingsbyråer, Institutet för hälsa och välfärd och Statskontoret. I den förteckning som föreslås ingå i momentet anges mer detaljerat vilka uppgifter forskningsinstitutet har rätt att få av respektive myndighet.

Av åklagarmyndigheterna ska forskningsinstitutet ha rätt att få uppgifter om behandlingen av ärenden inom åklagarväsendet och om åklagarnas avgöranden (1 punkten) och av rättshjälpsmyndigheterna uppgifter om rättshjälp (2 punkten).

Forskningsinstitutet föreslås ha rätt att av medlingsbyråerna få uppgifter om handlingar som upprättats vid medling i brottmål och tvistemål (3 punkten). Med handlingar avses också uppgifter som har lagrats i elektronisk form. Rätten att få uppgifter gäller inte handlingar som har inhämtats med samtycke av

parterna i medlingen och som har upprättats i något annat förfarande än medlingsförfarandet, t.ex. handlingar som gäller förundersökningen i brottmål.

Av domstolarna ska forskningsinstitutet ha rätt att få uppgifter om behandlingen av ärenden vid domstolarna och om rättegångshandlingar och avgöranden (4 punkten). Rätten att få uppgifter gäller inte halvfärdiga utkast till avgöranden och inte heller uppgifter som omfattas av domstolarnas överläggningssekretess, såsom föredragningspromemorior.

Av utsökningssmyndigheterna har forskningsinstitutet rätt att få uppgifter om utsökningssärenden (5 punkten). Med uppgifter om utsökningssärenden avses närmast uppgifter som finns införda i utsökningens informationssystem och utsökningssregistret, som avses i 1 kap. 24 § i utsökningssbalken (705/2007).

Samhällspåföljdsregistret, verkställighetsregistret och övervaknings- och verksamhetsregistret inom Brottsförhållningsmyndighetens informationssystem innehåller sådan information om verkställigheten av straff och om dömda personer som behövs med tanke på forskningsinstitutets uppgifter. Även Rättsregistercentralens bötesregister och utsökningens informationssystem innehåller sådana uppgifter om verkställighet som behövs inom forskningen. Enligt förslaget ska forskningsinstitutet ha rätt att av Brottsförhållningsmyndigheten, Rättsregistercentralen och utsökningssmyndigheterna få uppgifter om påföljder som har bestämts för brott och om verkställigheten av påföljderna (6 punkten).

I fråga om Brottsförhållningsmyndigheten gäller institutets rätt att få uppgifter t.ex. basuppgifter och specificerande uppgifter om dömda, uppgifter om den formella verkställigheten, om utbildning och social bakgrund och placering samt risk- och behovsbedömningar, utredningar och planer. I praktiken är det meningen att ur verkställighetsregistren varje år ta ut ett grundurval som kan användas i största delen av forskningsprojektet. Urval som krävs för eventuell specialforskning ska anges separat i samarbete med Brottsförhållningsmyndigheten. Riksdagen behandlar som bäst regeringens proposition

med förslag till lagstiftning om behandling av personuppgifter vid Brottsförhållningsmyndigheten (RP 2/2012 rd). Med tanke på den föreliggande propositionen föreslås det inga ändringar i namnen på registren i den ovan nämnda propositionen. I fråga om innehållet i registren ingår det i regeringspropositionen 2/2012 främst preciseringar, inte förslag till ändring av innehållet.

Rätten att få uppgifter begränsas bl.a. av relevanskravet i 9 § i personuppgiftslagen (523/1999). Det kan t.ex. i regel inte anses behövligt att i forskningsinstitutets forskningsregister lagra uppgifter som specificerar utomstående som är införda i besökarregistret. Rätten att få uppgifter gäller inte det säkerhetsregister inom fängervårdsväsendets informationssystem som avses i 3 § 3 mom. 3 punkten i lagen om behandling av personuppgifter vid verkställighet av straff (422/2002) och som innehåller uppgifter som är nödvändiga bl.a. för förebyggande av kriminalitet som äger rum i fängelset och för upprätthållande av anstalts säkerheten, och inte heller fängervårdsväsendets patientregister som avses i 13 § i den lagen. När det gäller dessa register kan forskningsinstitutet vid behov ansöka om forskningstillstånd med stöd av 28 § i offentlighetslagen.

Rättsregistercentralen förvaltar bl.a. justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem och straffregistret. Dessa innehåller sådan information om behandlingen av ärenden vid myndigheter inom justitieförvaltningen och om åklagarnas och domstolarnas avgöranden som är nödvändig för forskningsinstitutets forsknings- och uppföljningsuppgifter. Enligt förslaget har forskningsinstitutet rätt att av åklagarmyndigheterna, rättshjälpsmyndigheterna, medlingsbyråerna, domstolarna, Brottsförhållningsmyndigheten och utsökningssmyndigheterna få de uppgifter som kan tas fram om dem ur justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem och ur andra register som Rättsregistercentralen förvaltar med stöd av lag (7 punkten).

Ur informationssystemet för polisärenden och undersöknings- och handräckningsregistret i gränsbevakningsväsendets funktionella informationssystem har forskningsinstitutet rätt att få uppgifter om personer som har ut-

satts för brott och om besöksförbud, gjorda polisanmälningar, förundersökningar i brottmål och använda tvångsmedel, med undantag för uppgifter om informationskälla och hemliga tvångsmedel (8 punkten). Institutets rätt att få uppgifter ska utöver polisen och gränsbevakningsväsendet också omfatta tullen, som för in uppgifter om brott som den har undersökt i undersöknings- och handräckningssystemet som utgör en teknisk del av informationssystemet för polisärenden samt i det förstnämnda systemets arkivindex. I praktiken handlar det om polisanmälningar som dessa förundersökningsmyndigheter har fört in i informationssystemet för polisärenden och om uppgifter som har lagrats i undersöknings- och handräckningssystemet.

Rätten att få uppgifter ska enligt förslaget gälla t.ex. undersökningsanmälan, förundersökningsprotokoll och beslut som gäller utredningen. På grund av sin uppgift att följa brottsligheten ska forskningsinstitutet också ha rätt att få uppgifter om brott och tvångsmedel för vars del förundersökningen fortfarande pågår. Behandlingen av uppgifterna ska dock i enlighet med 7 § i personuppgiftslagen vara bunden till ett lagstadgat ändamål, dvs. forskning och uppföljning. Behandlingen avses strida mot ändamålet om den t.ex. stör förundersökningen eller polisundersökningen. Dessutom ska institutet inte få uppgifterna i realtid, utan i efterhand på begäran.

Med tvångsmedel avses tvångsmedel enligt tvångsmedelslagen (450/1987) och den nya tvångsmedelslag som träder i kraft den 1 januari 2014 (806/2011) samt gripande som det föreskrivs om i 2 kap. i polislagen (493/1995) eller i den nya polislagen som träder i kraft den 1 januari 2014 (872/2011), i 36 eller 37 § i gränsbevakningslagen (578/2005) eller i någon annan lag och som införs i informationssystemet för polisärenden eller undersöknings- och handräckningsregistret i gränsbevakningsväsendets funktionella informationssystem.

Rätten att få uppgifter gäller inte de uppgifter om informationskälla som avses i 2 § 3 mom. 12 punkten i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (761/2003) eller hemliga tvångsmedel som

det föreskrivs om i 5 a kap. i tvångsmedelslagen (10 kap. i den nya tvångsmedelslagen) eller i 3 kap. i polislagen (5 kap. i den nya polislagen). Rätten att få uppgifter omfattar inte undersökningspromemorior, som kan innehålla sådan kontaktinformation om personer som är skyddad genom spärrmarkering, förtroliga upplysningar eller information om förundersökningsmyndigheternas taktiska eller tekniska metoder. Dessa promemorior är inte en del av det informationssystem för polisärenden som avses i 2 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet. Denna rätt gäller inte heller den information om kriminalunderrättelseverksamhet, observation eller iakttagelser som ingår i informationssystemet för misstänkta, eller skyddspolisens funktionella informationssystem.

Institutet för hälsa och välfärd har information om rättspsykiatriska ärenden. Av detta institut har Rättspolitiska forskningsinstitutet enligt förslaget rätt att få uppgifter om rättspsykiatriska sinnesundersökningar och om gjorda farlighetsbedömningar (9 punkten). Avsikten med bestämmelsen är inte att utvidga det område som Rättspolitiska institutet samlar in uppgifter från, eftersom forskningsinstitutet redan med stöd av de föreslagna 4 och 6 punkterna ska ha rätt att få dessa uppgifter av domstolarna och av Brottsförhållningsmyndigheten. Syftet är att det ska gå effektivare och smidigare att använda uppgifterna för forskning.

Av Statskontoret ska forskningsinstitutet ha rätt att få uppgifter om ersättningar i anslutning till skador orsakade genom brott, till frihetsberövanden och till rättegångsförfaranden (10 punkten).

I 2 mom. föreslås en bestämmelse där det föreskrivs att uppgifter enligt 1–6 punkten i första hand ska inhämtas ur justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem och ur andra register som Rättsregistercentralen förvaltar, om uppgifterna kan tas fram ur dem. Bestämmelsen är ett uttryck för principen att strävan ska vara att inhämta uppgifterna på ett sådant sätt att den myndighet som lämnar ut dem orsakas så lite besvär och kostnader som möjligt. I regel tas uppgifterna ut i efterhand t.ex. en gång om

året och så långt möjligt i elektronisk, maskinläsbar form.

Enligt den föreslagna bestämmelsen i 3 mom. gäller rätten att få uppgifter inte uppgifter som är sekretessbelagda med tanke på statens yttre säkerhet eller de internationella förbindelserna. Denna begränsning avser t.ex. uppgifter enligt 9 § 1 mom. 1 punkten i lagen om offentlighet vid rättegång i allmänna domstolar. I praktiken genomförs begränsningen så att man i urvalet bland exempelvis skälen till straffdomar eller redogörelserna för brott som kommit till polisens kännedom bl.a. inte tar med landsförräderibrott som avses i 12 kap. i strafflagen (39/1889).

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om möjligheten att få de uppgifter som avses i paragrafen också i elektronisk form.

4 b §. *Behandling av och sekretess för uppgifter.* I paragrafen föreslås behövliga specialbestämmelser om behandling av och sekretess för uppgifter som forskningsinstitutet innehar. Det är meningen att Rättspolitiska forskningsinstitutet självt ska ansvara för skyddet för uppgifterna och för andra förpliktelser i anslutning till informationshanteringen efter det att en myndighet har lämnat ut uppgifter till forskningsinstitutet.

I 1 mom. föreslås en bestämmelse om forskningsinstitutets rätt att för forskning och utredningar som ingår i dess uppgifter upprätta och förvalta personregister som innehåller uppgifter som avses i 4 a § i lagförslaget. Avsikten med bestämmelsen är att ge forskningsinstitutet rätt att samköra och på andra sätt behandla de uppgifter institutet får så att det kan upprätta och förvalta personregister som kontinuerligt behövs i dess verksamhet. På dessa personregister ska i övrigt personuppgiftslagen tillämpas, vilket framgår av det föreslagna 4 mom.

Det föreslagna 2 mom. innehåller ett förbud mot att personuppgifter som har samlats in för forskningsinstitutets forskningsändamål lämnas ut för att användas vid beslutsfattande som gäller enskilda personer eller familjer eller vid annan motsvarande behandling av ärenden. Bestämmelsen åsidosätter bestämmelser någon annanstans i lag om rätten att få uppgifter. De uppgifter som avses i förslaget ska

samlas in och behandlas i övrigt framför allt i syfte att producera forskningsrön för allmänna samhällsliga behov och inte med tanke på enskilda beslut. Därför är förbudet mot att lämna ut uppgifter befogat. En likande bestämmelse finns bl.a. i statistiklagen, lagen om riksomfattande personregister för hälsovården (556/1989) och lagen om statistikväsendet vid forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården (409/2001).

I 3 mom. föreslås en särskild bestämmelse om forskningsinstitutets rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter för vetenskaplig forskning till andra inrättningar och sammanslutningar som regelbundet bedriver vetenskaplig forskning, såsom forskningsinstitut, forskningsenheter och högskolor. Forskningsinstitutet samarbetar med forskningsinstitut och universitet i Finland och utomlands, och detta samarbete kan förutsätta en möjlighet till ömsesidigt utbyte även av sekretessbelagda uppgifter. Det är fråga om en begränsningsbestämmelse som inskränker forskningsinstitutets rätt att lämna ut uppgifter. Utan den föreslagna bestämmelsen skulle forskningsinstitutet vara tvunget att under de allmänna förutsättningar som anges i 28 § i offentlighetslagen lämna uppgifter vidare även till andra aktörer för vetenskaplig forskning eller statistikföring eller för ett sådant planerings- eller utredningsarbete som en myndighet utför. Det är i första hand de registeransvariga för basregistren som ska ansvara för beviljandet av forskningstillstånd. Forskningsinstitutet föreslås ha en begränsad rätt att besluta om utlämnande av uppgifter, bara exempelvis inom gemensamma forskningsprojekt.

Utgångspunkten, som framgår av 14 § i personuppgiftslagen, är att forskning ska bedrivas utan individuella person- och identifieringsuppgifter alltid när det är möjligt. Det kan bli aktuellt att lämna ut identifieringsuppgifter närmast i de fall då forskningsinstitutets uppgifter behöver samköras på individnivå med forskningsmaterial som innehåller uppgifter om finländska personer. Det kan t.ex. vara fråga om kohortmaterial om utbildning, levnadsvanor eller hälsa som ett finländskt institut har sammanställt och som samkörs med uppgifter om brottslighet som

Rättspolitiska forskningsinstitutet har samlat in. Med hjälp av ett sådant material kan man t.ex. undersöka riskfaktorer när det gäller kriminalitet eller effekterna av brottspåföljder. Inom internationell gemensam forskning finns det i regel inget behov av att samköra material på individnivå eller att lämna ut specificerande uppgifter. Uppgifter som inte går att identifiera kan överlåtas t.ex. till Brottsförebyggande rådet och universitetet i Leiden, som forskningsinstitutet förvaltar ett europeiskt system för uppföljning av dödligt våld tillsammans med. Systemet finansieras av Europeiska unionen.

När uppgifter lämnas ut ska 28 § i offentlighetslagen och de villkor som anges där iakttas. Enligt den paragrafen kan tillstånd beviljas för viss tid, och till det ska fogas bestämmelser som behövs för att skydda allmänna och enskilda intressen. Enligt förslaget är ett ytterligare villkor att om den myndighet som har lämnat ut uppgifter till forskningsinstitutet har fått uppgifterna utifrån ett samtycke, får forskningsinstitutet inte lämna uppgifter vidare i strid med de villkor som uppställts i det ursprungliga samtycket. Den myndighet som har lämnat uppgifterna till forskningsinstitutet ska underrättas om utlämnandet, och personuppgifter som har erhållits av en förundersökningsmyndighet får lämnas ut bara med samtycke av den myndighet, t.ex. Polisstyrelsen, som lämnat uppgifterna.

Enligt det föreslagna 4 mom. tillämpas i övrigt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet på utlämnande av personuppgifter som har registrerats i personregister som forskningsinstitutet förvaltar, och personuppgiftslagen tillämpas på övrig behandling av personuppgifter. I 4 mom. föreslås en bestämmelse om detta. Bestämmelsen innebär bl.a. att uppgifterna i personregister som forskningsinstitutet förvaltar för forskning och uppföljning är sekretessbelagda, vilket framgår av förslaget till lag om ändring av 24 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (lagförslag 2). Forskning förutsätter ofta att uppgifter bevaras längre än vad som behövs inom operativa informationssystem för förvaltning eller beslutsfattande. Fenomen som granskas i uppföljningsstudier kan komma att följas

under mycket långa perioder, och därför är det inte ändamålsenligt med uttryckliga bestämmelser om bevaringstider. Behovet av att bevara känsliga personuppgifter som ingår i forskningsinstitutets personregister ska enligt 12 § 2 mom. i personuppgiftslagen dock bedömas minst vart femte år. Eftersom uppgifterna i forskningsinstitutets forskningsregister används uteslutande för vetenskaplig forskning och det kan komma att inverka negativt på förebyggandet och utredningen av brott om uppgifter lämnas ut, ska de registrerade i enlighet med 27 § i personuppgiftslagen inte ha rätt till insyn i uppgifterna i forskningsregistren. När det gäller skyddet av forskningsregistren tillämpas de bestämmelser om informationssäkerhet som har utfärdats med stöd av offentlighetslagen. Enligt t.ex. 13 § i statsrådets förordning om informationssäkerheten inom statsförvaltningen (681/2010) kan användningsrättigheter till en klassificerad handling endast ges den som på grund av sina arbetsuppgifter har behov av att få uppgifter ur handlingen eller på annat sätt hantera handlingen och som är förtrogen med förpliktelserna i fråga om hanteringen av handlingar. I praktiken begränsas rätten att hantera uppgifter separat för varje projekt till att gälla endast de personer som deltar i ett angivet forskningsprojekt och de uppgifter som behövs i projektet.

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet

Bestämmelsen i 24 § 1 mom. 28 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet föreslås bli kompletterad med en skrivning om sekretess för uppgifter som Rättspolitiska forskningsinstitutet samlat in för forskning och uppföljning. Sekretess för uppgifter som forskningsinstitutet innehar och som det har fått för forskning kan anses vara nödvändig med tanke på forskningsverksamhetens allmänna godtagbarhet och forskningsinstitutets verksamhet. Forskningsinstitutet föreslås ha en mer omfattande rätt än normalt att få sekretessbelagda känsliga personuppgifter, vilket talar för begränsningar när det gäller offentligheten för och utlämnandet av uppgifter

som denna myndighet innehar. Avsikten med sekretessen är att skydda de allmänna och enskilda intressen som sekretessen för de uppgifter som erhållits för forskning ursprungligen var avsedd att skydda. Med tanke på arbetet vid forskningsinstitutet och karaktären hos institutets verksamhet kan det inte heller anses vara ändamålsenligt om institutet på grund av en eventuell begäran om uppgifter som görs med stöd av offentlighetslagen blir tvunget att skilja alla offentliga uppgifter från sekretessbelagda uppgifter i sitt register.

De som deltar i behandlingen av uppgifter vid forskningsinstitutet har tystnadsplikt enligt 23 § i offentlighetslagen, och de omfattas av det förbud mot utnyttjande av uppgifter som ingår i 3 mom. i den paragrafen. Anställda i arbetsavtalsförhållande är dessutom bundna av sekretessklausulen i arbetsavtalen. Bestämmelser om brott mot tystnadsplikten och mot förbudet mot utnyttjande finns i 38 kap. 1 och 2 § och 40 kap. 5 § i strafflagen, och bestämmelser om personregisterbrott såsom behandling av personuppgifter i strid med ändamålsbundenheten finns i 38 kap. 9 § i strafflagen och bestämmelser om personregisterförseelse i 48 § 2 mom. i personuppgiftslagen.

3 Propositionens konsekvenser

Till följd av denna proposition kommer i synnerhet de datalager och de registeruppgifter om kriminalitet som finns inom justitieministeriets förvaltningsområde att vara i effektivare forskningsbruk än för närvarande.

Propositionen är avsedd att minska den rutinartade administreringen av forskningstillstånd vid forskningsinstitutet, domstolar och andra myndigheter som omfattas av lagen. Om arbetsmängden vid domstolen när det gäller ett forskningstillstånd som behandlas som ett rättskipningsärende motsvarar ett enkelt ansökningsärende, är den beräknade besparingen till följd av domstolarnas minskade arbetsbörda ca 30 000 euro för varje forskningsprojekt. Sådana här nationella projekt inriktade på sekretessbelagda avgöranden har under de senaste åren genomförts med 1–2 års mellanrum.

När det gäller att lämna ut uppgifter har ändringen inga avsevärda ekonomiska konsekvenser eftersom största delen av uppgifterna redan nu lämnas ut med stöd av forskningstillstånd. Vid beredningen har statsrådets principbeslut av den 3 mars 2011 om att förbättra tillgängligheten till och främja vidareutnyttjandet av digitalt material från den offentliga sektorn beaktats. Enligt principbeslutet ska man avstå från att ta ut avgifter när information lämnas ut inom statsförvaltningen (avsnitt 1.3).

Propositionen har inga konsekvenser för organisation och personal.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid justitieministeriet i samarbete med Rättspolitiska forskningsinstitutet.

Yttranden om utkastet till proposition har begärts av högsta domstolen, högsta förvaltningsdomstolen, justitieministeriets justitieförvaltningsavdelning, inrikesministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Statskontoret, Rättsregistercentralen, dataombudsmannen, Riksfogdeämbetet, Riksåklagarämbetet, Brottsföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet, Åbo hovrätt, Kuopio förvaltningsdomstol, försäkringsdomstolen, Birkalands tingsrätt, Polisstyrelsen, Polisyrkeshögskolan, gränsbevakningsväsendet, Tullstyrelsen, Regionförvaltningsverket i Södra Finland, Institutet för hälsa och välfärd, kommittén för etisk förhandsbedömning inom humanvetenskaperna vid Helsingfors universitet, forskningsetiska delegationen och medlingsbyrån i Helsingfors.

Det kom in yttranden från 23 remissinstanser. En sammanfattning av yttrandena har gjorts. I en stor del av yttrandena ansågs lagförslaget vara behövligt och värt att understödja. Störst vikt fästes vid skrivningen om rätten att få uppgifter av förundersökningsmyndigheterna. Förslaget och motiveringen till det har preciserats till följd av remissyttrandena. Bland annat anges rätten att få information ur förundersökningsmyndigheternas uppgifter exaktare och klarare avgränsat så att den gäller enbart informationssystemet för polisärenden och gäller således inte upp-

gifter om informationskälla och hemliga tvångsmedel. På så sätt omfattar forskningsinstitutets rätt att få uppgifter inte skyddspolis, informationssystemet för misstänkta och undersökningspromemorior, som kan innehålla information om polisens tekniska eller taktiska metoder. Dessutom är en förutsättning för att uppgifter från förundersökningsmyndigheterna ska få lämnas vidare att den förundersökningsmyndighet som ha lämnat uppgifterna ger sitt samtycke. På förslag av dataombudsmannen har förvaltning av forskningsregister tagits med i bestämmelsen om institutets uppgifter.

5 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

6 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De föreslagna bestämmelserna är av betydelse med tanke på skyddet för personuppgifter, som tryggas i 10 § 1 mom. i grundlagen. I propositionen är det fråga om att få och behandla personuppgifter för forskningsändamål. Inom de internationella förpliktelser likasom även inom den nationella lagstiftning som gäller skyddet för personuppgifter tillämpas på behandling av personuppgifter för forskningsändamål bestämmelser som avviker från de allmänna kraven bl.a. när det gäller ändamålsbundenheten inom behandlingen av personuppgifter. Härmed är de föreslagna bestämmelserna av betydelse också med tanke på vetenskapens frihet, som är tryggad genom 16 § i grundlagen. Forskningsinstitutet använder uppgifterna för allmänna samhällspolitiska forsknings- och uppföljningsuppgifter. Uppgifterna används således inte t.ex. när myndighetsåtgärder eller andra åtgärder mot en enskild person övervägs.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtandeförfarande ansett att det i lag kan föreskrivas att en sekretessbelagd uppgift får lämnas ut till en annan myndighet, om det är nödvändigt att myndigheten får denna uppgift för att den ska kunna utföra sina uppgifter. När strävan har varit att i lagen inta en uttömmande

förteckning över det avsedda uppgiftsinnehållet, kan en myndighets möjlighet att lämna ut uppgifter också anknyta till behövliga uppgifter för ett visst syfte (GrUU 14/2002 rd, s. 2). Avsikten är att genom de föreslagna ändringarna trygga forskningsinstitutets rätt att få uppgifter på så sätt att institutet direkt med stöd av lag har rätt att av de myndigheter som föreslås bli nämnda i lagen få de personuppgifter som anges mer detaljerat i de föreslagna bestämmelserna.

Som särskilda säkerhetsgarantier avsedda att göra skyddet för personuppgifter effektivare föreslås att personuppgifter som forskningsinstitutet får ska vara sekretessbelagda och inte få lämnas ut för att användas vid beslutsfattande som gäller en enskild person eller dennes familj eller vid annan behandling av ärenden. Utöver de föreslagna bestämmelserna ska de förpliktelser i fråga om behandlingen av personuppgifter som anges i personuppgiftslagen tillämpas på sådan behandling.

I lagen föreslås dessutom bestämmelser om institutets rätt att lämna ut uppgifter till andra forskningsinstitut och sammanslutningar. Förslaget gör det också möjligt att lämna ut uppgifter exempelvis till en utländsk eller internationell organisations forskningsinstitut. I fråga om bestämmelser om utlämnande av personuppgifter till aktörer i länder utanför Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har grundlagsutskottet som vedertagen praxis hänvisat till artikel 25 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet). Enligt artikeln är en förutsättning för överföring av personuppgifter att tredjelandet i fråga säkerställer en adekvat skyddsnivå i förhållande till direktivet. Kravet på en miniminivå följer dessutom av 10 § 1 mom. i grundlagen. Detaljerade nationella bestämmelser i frågan finns i 5 kap. i personuppgiftslagen. Enligt grundlagsutskottets praxis är det i sådana här fall skäl att i lagen ta in en hänvisning till personuppgiftslagen (GrUU 14/2002 rd, s. 5, GrUU 51/2002 rd, s. 3, GrUU 43/2006 rd, s. 4, GrUU 2/2008 rd, s. 3). I lagen föreslås därför en bestämmelse enligt vilken lagen om

offentlighet i myndigheternas verksamhet i övrigt tillämpas på utlämnande av uppgifter som har registrerats i forskningsinstitutets forskningsregister och personuppgiftslagen tillämpas på övrig behandling av sådana personuppgifter.

Den föreslagna bestämmelsen om sekretess för personuppgifter som Rättspolitiska forskningsinstitutet samlat in för forskningsändamål är viktig med tanke på 12 § 2 mom. i grundlagen. Sekretess för uppgifter som forskningsinstitutet innehar och som det har fått för forskning kan anses vara nödvändig med tanke på forskningsverksamhetens allmänna godtagbarhet och forskningsinstitutets verksamhet. Forskningsinstitutet föreslås ha en mer omfattande rätt än normalt att även få sekretessbelagda uppgifter och känsliga personuppgifter, vilket talar för begränsningar när det gäller offentligheten för och utlämnandet av uppgifter som denna myndighet innehar. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtandeförfarande ansett att behandling av känsliga uppgifter berör själva kärnan i skyddet för personuppgifter som utgör en del av privatlivet (GrUU 25/1998 rd, s. 3). Främjande av en annan grundläggande rättighet är ett tvingande skäl som ger möjlighet att separera i lag begränsa handlingars offentlighet enligt 12 § 2 mom. i grundlagen (GrUU 2/2008 rd, s. 2, GrUU 40/2005 rd, s. 2).

Med tanke på arbetet vid forskningsinstitutet kan det inte heller anses vara ändamål-

senligt om institutet på grund av en eventuell begäran om uppgifter som görs med stöd av offentlighetslagen blir tvunget att skilja offentliga uppgifter från sekretessbelagda uppgifter. I detta sammanhang bör det för det första beaktas att forskningsinstitutet på grund av sin uppgift inte kan jämföras med andra myndigheter vars dokument i regel ska vara offentliga för att tillåta offentlig kritik och tillsyn av den offentliga makt de utövar. För det andra är det skäl att notera att de föreslagna bestämmelserna ska inte leda till någon ändring i offentligheten för dokument som andra myndigheter innehar, utan att var och en ska ha rätt att få uppgifter ur ett offentligt dokument av den behöriga myndigheten i enlighet med de bestämmelser som tillämpas på den. Den föreslagna ändringen begränsar således inte möjligheterna att övervaka utövningen av offentlig makt eftersom de bestämmelser som föreslås inte påverkar offentligheten för dokument som innehas av de myndigheter som forskningsinstitutet har fått uppgifterna från. Till dessa delar motsvarar propositionen grundlagsutskottets praxis (GrUU 3/2004 rd, GrUU 39/2009 rd).

Regeringen anser att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om ändring av lagen om Rättspolitiska forskningsinstitutet**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 1 § 2 mom. i lagen om Rättspolitiska forskningsinstitutet (1139/2007) en ny 2 a-punkt och till lagen nya 4 a och 4 b § som följer:

1 §*Administrativ ställning och uppgifter*

 Forskningsinstitutet har till uppgift att

2 a) förvalta de forskningsregister som behövs för att institutet ska kunna sköta de uppgifter det har enligt lag,

4 a §*Forskningsinstitutets rätt att få uppgifter*

Forskningsinstitutet har oberoende av sekretessbestämmelserna, domstolarnas sekretessförordnanden och andra begränsningar i fråga om erhållande av information rätt att på begäran utan avgift få sådana uppgifter som behövs för institutets forsknings- och uppföljningsuppgifter enligt följande:

1) av åklagarmyndigheterna uppgifter om behandlingen av ärenden inom åklagarväsendet och om åklagarnas avgöranden,

2) av rättshjälpsmyndigheterna uppgifter om rättshjälp,

3) av medlingsbyråerna uppgifter om handlingar som upprättats vid medling i brottmål och tvistemål,

4) av domstolarna uppgifter om behandlingen av mål och ärenden vid domstolarna och om rättegångshandlingar och avgöranden, med undantag för de uppgifter i rät-

tegångshandlingarna som gäller domstolens överläggning,

5) av utsökningsmyndigheterna uppgifter om utsökningsärenden,

6) av Brottspåföljdsmyndigheten, Rättsregistercentralen och utsökningsmyndigheterna uppgifter om påföljder som har bestämts för brott och om verkställigheten av påföljderna, med undantag för uppgifter som ingår i säkerhetsregistret och patientregistret i Brottspåföljdsmyndighetens informationssystem,

7) av Rättsregistercentralen uppgifter enligt 1–6 punkten ur justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem och ur andra register som Rättsregistercentralen förvaltar med stöd av lag,

8) ur informationssystemet för polisärenden och undersöknings- och handräckningsregistret i gränsbevakningsväsendets funktionella informationssystem uppgifter om personer som har utsatts för brott- och om besöksförbud, gjorda polisanmälningar, förundersökningar i brottmål och använda tvångsmedel, med undantag för uppgifter om informationskälla och hemliga tvångsmedel,

9) av Institutet för hälsa och välfärd uppgifter om rättspsykiatriska sinnesundersökningar och om farlighetsbedömningar,

10) av Statskontoret uppgifter om ersättningar i anslutning till skador orsakade genom brott, till frihetsberövanden och till rättegångsförfaranden.

Uppgifter enligt 1–6 punkten ska i första hand inhämtas ur Rättsregistercentralens i 7

punkten avsedda informationssystem och register, om uppgifterna är tillgängliga i dem.

Rätten att få uppgifter gäller inte uppgifter som är sekretessbelagda med tanke på statens yttre säkerhet eller Finlands internationella förhållanden.

De uppgifter som ska lämnas med stöd av denna paragraf får också lämnas ut i elektronisk form.

4 b §

Behandling av och sekretess för uppgifter

För forskning och utredningar som ingår i forskningsinstitutets uppgifter får institutet upprätta och förvalta personregister som innehåller uppgifter som avses i 4 a §.

Oberoende av vad som någon annanstans i lag föreskrivs om skyldighet eller rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter, får personuppgifter som har samlats in för forskningsinstitutets bruk inte lämnas ut för att användas vid beslutsfattande som gäller enskilda personer eller familjer eller vid annan motsvarande behandling av ärenden.

Forskningsinstitutet får, med iakttagande av 28 § i lagen om offentlighet i myndighe-

ternas verksamhet (621/1999), i enlighet med ett ömsesidigt samarbetsavtal lämna ut sekretessbelagda personuppgifter för vetenskaplig forskning till en inrättning eller sammanslutning som regelbundet bedriver vetenskaplig forskning. Om den myndighet som har lämnat ut uppgifter till forskningsinstitutet har fått uppgifterna med samtycke av den vars intressen sekretessen är avsedd att skydda, får uppgifter inte lämnas ut i strid med de villkor för användning och utlämnande som uppställts i samtycket. Den myndighet som har lämnat ut sekretessbelagda personuppgifter till forskningsinstitutet ska underrättas om att uppgifterna lämnas vidare. Personuppgifter som har erhållits av en förundersökningsmyndighet får lämnas ut endast med samtycke av den myndighet som lämnat uppgifterna.

På utlämnande av personuppgifter som har registrerats i ett forskningsregister tillämpas i övrigt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, och på annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen (523/1999).

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av 24 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) 24 § 1 mom. 28 punkten, sådan den lyder i lag 22/2011, som följer:

24 §

Sekretessbelagda myndighetshandlingar

Om inte något annat föreskrivs särskilt, är följande myndighetshandlingar sekretessbelagda:

28) en förvaltningsmyndighets handlingar och register med uppgifter om en dömd, en häktad eller en person som annars berövats sin frihet, om det inte är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte äventyrar personens

framtida utkomst, anpassning i samhället eller säkerhet, och om det finns grundad anledning att lämna ut uppgiften; sekretessbelagda är också uppgifter som registrerats i straffregistret, bötesregistret, justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem och registret över djurhållningsförbud liksom också uppgifter som Rättspolitiska forskningsinstitutet samlat in för forskning och uppföljningsändamål,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 20 december 2012

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Justitieminister *Anna-Maja Henriksson*

1.

Lag**om ändring av lagen om Rättspolitiska forskningsinstitutet**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 1 § 2 mom. i lagen om Rättspolitiska forskningsinstitutet (1139/2007) en ny 2 a-punkt och till lagen nya 4 a och 4 b § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

1 §

*Administrativ ställning och uppgifter**Administrativ ställning och uppgifter*

 Forskningsinstitutet har till uppgift att

 Forskningsinstitutet har till uppgift att

2 a) förvalta de forskningsregister som behövs för att institutet ska kunna sköta de uppgifter det har enligt lag,

4 a §

Forskningsinstitutets rätt att få uppgifter

Forskningsinstitutet har oberoende av sekretessbestämmelserna, domstolarnas sekretessförfordnanden och andra begränsningar i fråga om erhållande av information rätt att på begäran utan avgift få sådana uppgifter som behövs för institutets forsknings- och uppföljningsuppgifter enligt följande:

1) av åklagarmyndigheterna uppgifter om behandlingen av ärenden inom åklagarväsendet och om åklagarnas avgöranden,

2) av rättshjälpsmyndigheterna uppgifter om rättshjälp,

3) av medlingsbyråerna uppgifter om handlingar som upprättats vid medling i brottmål och tvistemål,

4) av domstolarna uppgifter om behandlingen av mål och ärenden vid domstolarna och om rättegångshandlingar och avgöranden, med undantag för de uppgifter i rätte-

gångshandlingarna som gäller domstolens överläggning,

5) av utsökningsmyndigheterna uppgifter om utsökningsärenden,

6) av Brottspåföljdsmyndigheten, Rättsregistercentralen och utsökningsmyndigheterna uppgifter om påföljder som har bestämts för brott och om verkställigheten av påföljderna, med undantag för säkerhetsregistret och patientregistret i Brottspåföljdsmyndighetens informationssystem,

7) av Rättsregistercentralen uppgifter enligt 1–6 punkten ur justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem och ur andra register som Rättsregistercentralen förvaltar med stöd av lag,

8) ur informationssystemet för polisärenden och undersöknings- och handräckningsregistret i gränsbevakningsväsendets funktionella informationssystem uppgifter om personer som har utsatts för brott och om besöksförbud, gjorda polisanmälningar, förundersökningar i brottmål och använda tvångsmedel, med undantag för uppgifter om informationskälla och hemliga tvångsmedel,

9) av Institutet för hälsa och välfärd uppgifter om rättspsykiatriska sinnesundersökningar och om farlighetsbedömningar,

10) av Statskontoret uppgifter om ersättningar i anslutning till skador orsakade genom brott, till frihetsberövanden och till rättegångsförfaranden.

Uppgifter enligt 1–6 punkten ska i första hand inhämtas ur Rättsregistercentralens informationssystem och register som avses i 7 punkten avsedda informationssystem och register, om uppgifterna är tillgängliga i dem.

Rätten att få uppgifter gäller inte uppgifter som är sekretessbelagda med tanke på statens yttre säkerhet eller de internationella förhållandena.

De uppgifter som ska lämnas med stöd av denna paragraf får också lämnas ut i elektronisk form.

4 b §

Behandling av och sekretess för uppgifter

För forskning och utredningar som ingår i forskningsinstitutets uppgifter får institutet

upprätta och förvalta personregister som innehåller uppgifter som avses i 4 a §.

Oberoende av vad som någon annanstans i lag föreskrivs om skyldighet eller rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter, får personuppgifter som har samlats in för forskningsinstitutets bruk inte lämnas ut för att användas vid beslutsfattande som gäller enskilda personer eller familjer eller vid annan motsvarande behandling av ärenden.

Forskningsinstitutet får, med iakttagande av 28 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), i enlighet med ett ömsesidigt samarbetsavtal lämna ut sekretessbelagda personuppgifter för vetenskaplig forskning till inrättningar eller sammanslutningar som regelbundet bedriver vetenskaplig forskning. Om den myndighet som har lämnat ut uppgifter till forskningsinstitutet har fått uppgifterna med samtycke av den vars intressen sekretessen är avsedd att skydda, får uppgifter inte lämnas ut i strid med de villkor för användning och utlämnande som uppställts i samtycket. Den myndighet som har lämnat ut sekretessbelagda personuppgifter till forskningsinstitutet ska underrättas om uppgifterna lämnas vidare. Personuppgifter som har erhållits av en förundersökningsmyndighet får lämnas ut endast med samtycke av den myndighet som lämnat uppgifterna.

På utlämnande av personuppgifter som har registrerats i ett forskningsregister tillämpas i övrigt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, och på annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen (523/1999).

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av 24 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) 24 § 1 mom. 28 punkten, sådan den lyder i lag 22/2011, som följer:

Gällande lydelse

24 §

Sekretessbelagda myndighetshandlingar

Om inte något annat föreskrivs särskilt, är följande myndighetshandlingar sekretessbelagda:

28) en förvaltningsmyndighets handlingar och register med uppgifter om en dömd, en häktad eller en person som annars berövats sin frihet, om det inte är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte äventyrar personens framtida utkomst, anpassning i samhället eller säkerhet, och om det finns grundad anledning att lämna ut uppgiften; sekretessbelagda är också uppgifter som registrerats i straffregistret, bötesregistret, justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem och registret över djurhållningsförbud,

Föreslagen lydelse

24 §

Sekretessbelagda myndighetshandlingar

Om inte något annat föreskrivs särskilt, är följande myndighetshandlingar sekretessbelagda:

28) en förvaltningsmyndighets handlingar och register med uppgifter om en dömd, en häktad eller en person som annars berövats sin frihet, om det inte är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte äventyrar personens framtida utkomst, anpassning i samhället eller säkerhet, och om det finns grundad anledning att lämna ut uppgiften; sekretessbelagda är också uppgifter som registrerats i straffregistret, bötesregistret, justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem och registret över djurhållningsförbud *liksom också uppgifter som Rättspolitiska forskningsinstitutet samlat in för forskning och uppföljning,*

Denna lag träder i kraft den 20 .